

§. 285. Ennam ta Südda ei kannud üt-
telda; ta töttas seält ärra, ja otsis Pai-
ka, kus ta saaks nutta, ja läks kõrwale
ühete Kambri, ja nurtis seäl, ja andis Jum-
malale Zaewas Au, kes tedda olli lastnud
sedda Päwa nähha sada, et temma Wend
Benjamin temma ees seisfis. Kui ta om-
mad Silmad sai kuirwatand, tull ta jälle
Tuppa nende jure, ja käs kis Leiba Lauale
panna. Sedda pandi ja seäti siis essiti
Josepisse issepäints, sest et temma se kei-
geällem olli, ja otse Kuninga Järgmin-
ne Au polest (§. 263.); siis temma Wen-
dadele ka issepäints, ja nende Egiptusse.
Ma Meestele, kes seäl piddid söma, jälle
issepäints ehk isse Laua peäle, sepärrast
et Egiptusse. Ma Rahwas mitte ei pru-
kinud ahheskous sira Ebrea. Rahwaga,
sest et nemmad teist usko ollid.

§. 286. Kui keik walmistud ja laet-
olli, seadis Josep puhhas ommad Wem-
nad

mad nende Wannadusse järrel istuma;
sedda keigewannemat essiti, ja need teised
keik sedda möda omma Sündimisse Was-
tade järrel. Sedda ponnid nemmad wäg-
ga immeks, kudda se, kes nende arwates
üks Egiptusse. Ma Mees olli, sedda os-
kas tehha! Joseppi Laua peält tösteti
Koga ja widi nende ette, ja Benjamin
Dssa olli ikka kül wiiskord ennam, kui
nende teiste Dssa. Nenda söiwad ja
idiwad nemmad Joseppi Silmade ees;
agga se keik olli nende Melest wägga im-
me ussi.

§. 287. Kui nemmad said sönud, ütles
Josep Egiptusse. Keeli omma Kõja ille-
watajale, ta peaks nende Kottide sisse
Wihja täitma, ni paljo, kui nende Kes-
lud tal sudaksid kanda; ja käs kis tedda
keik nende Rahha jälle panna nende Kot-
tide sisse (§. 274.), ja peälegi piddi ja
pannema Joseppi Hõbbe. Karrikas ehk